

BAZAART, Beograd

Čija je ono baba?

Tekst za predstavu
dečje i omladinske grupe ☺P⊗D☺P⊗
OOŠ „Vladislav Ribnikar“, Beograd
Školska godina 2012/2013.

Ivana Despotović, voditelj procesa
Sunčica Milosavljević, dramaturg i reditelj
Jelena Stojanović, kostimograf

O razvoju teksta “Čija je ono baba”

Dramski tekst „Čija je ono baba“ nastao je tokom školske 2012/13. godine u radu s učenicima IV, V i VII razreda OOŠ „Vladislav Ribnikar“ u Beogradu. Članovi dramske grupe OPODOPO su na redovnim dramskim radionicama razvili sadržaje koji čine okosnicu dramskog teksta. Tema kreativnog dramskog procesa, kao i dramskog teksta, je sve rasprostranjeniji individualizam koji se zapaža kod mlade generacije. Proces je vođen prema vaspitno-obrazovnim ishodima: da se unapredi socijalno ponašanje mladih, njihova empatska sposobnost i veštine timskog rada i da se razvije kreativno i kritičko mišljenje o pitanjima lične i društvene odgovornosti, međugeneracijskog razumevanja i solidarnosti.

Proces su vodile glumica Ivana Despotović i rediteljka Sunčica Milosavljević, članice Bazaarta. U pripremu predstave uključila se kostimografkinja Jelena Stojanović. Saradnja OOŠ „Vladislav Ribnikar“ i Bazaarta otpočela je 2011. godine kroz projekat Dramska edukacija za interkulturalno učenje IDEAL.

Napomene za dramskog pedagoga

Tekst “Čija je ono baba” moguće je igrati integralno ili izdvojiti pojedine scene kao skečeve za izvođenje na školskoj pozornici. Tekst pruža mogućnost za razgovor s publikom nakon izvođenja, na teme: Šta to znači 'egoista'? Kada za nekoga kažemo da je 'egoista'? Kako dolazi do toga da neko postane sam sebi najvažniji? Šta je potrebno da osoba povрати sposobnost da voli i poštuje druge ljude? Kakav značaj imaju materijalne vrednosti, šta one mogu a šta ne mogu da pruže čoveku? Kakvu moć ima ljubav? Šta to znači 'životna mudrost'? Da li slušamo naše bake i deke, da li razgovaramo s njima?

Učitelj ili nastavnik može podstaći učenike da zapišu i donesu priču svoje bake/svog deke ili neke druge bliske starije osobe, može da je dramatiše ili da na osnovu nje sprovede kreativni proces u učionici.

Napomene za izvođenje teksta na školskoj ili omladinskoj sceni

Dramski tekst “Čija je ono baba” može se slobodno koristiti za rad sa dečjim i omladinskim dramskim grupama, pod uslovom da predstava ne donosi prihod i da se u programu i na web sajtu producenta (škole, dramskog studija, omladinskog pozorišta...) navede sledeći tekst:

Dramski tekst “Čija je ono baba” razvijen je kroz kreativni dramski proces koji je grupa BAZAART sprovela sa učenicima OOŠ „Vladislav Ribnikar“ u Beogradu. Tekst je dostupan za izvođenje ljubaznošću grupa OPODOPO i BAZAART, sa čijeg web sajta je preuzet: www.bazaart.org.rs

Likovi:

1. **Voditelj**
/igra i BMW u sc. 2.1, Konobara u 2.3/
2. **Egoista 1: Bogat**
/igra i Momka u sc. 2.3, jednu od Olovaka pa Policajca u 10, Prolaznka u 11/
3. **Egoista 2: Pametan**
/igra i jednu od Olovaka u sc. 10, Prolaznika u 11/
4. **Egoista 3: Snažan**
/igra i glavnu Olovku u sc. 10, Vetar u 11/
5. **Savest**
/igra i Obezbeđenje u sc. 1, Kasicu u 2.1, Devojčicu u 2.3, Kesicu u 11/
6. **Uzmija Grabić-Bežić**
/igra i Cicu u sc. 2.1, Nastavnicu u 2.2/
7. **Baka**
/igra i Učenika u sc. 2.2/

Činjenične i gramatičke greške u tekstu su namerne.

Scenografija: Nikako se ne preporučuje uvođenje dekora, jer se njime sprečava primena principa transpozicije koji omogućava da se isti fizički prostor koristi za sve lokacije.

Predstava se može igrati samo sa 4 stolice – 3 centralno postavljene stolice za Finaliste rialiti šou-a i 1 postavljena sa strane za Uzmiju kao predsednicu žirija. Stolice za Finaliste koriste se kao elementi za sve scene *Kako sam postao egoista*, zatim se spajaju u krevet i ponovo razdvajaju za studio i tako dalje /to treba da čine sami glumci u toku scenske igre/. Stolica sa strane koristi se za BMW, katedru, šank itd. Svi ostali scenski elementi /klupe, stolovi, police i dr./ se zamišljaju. Tako se centralni scenski prostor koristi i za studio i za Ego kuću.

Snovi se igraju slobodno na čitavoj sceni i na proscenijumu ispred centralnog prostora.

Baka na početku sedi u prvom redu u publici. Razigravanje u publici se preporučuje gde god je moguće.

Kostim: Sklapa se od delova svakodnevnog odeće učesnika, uz pozajmicu nekih komada od mame, tate, bake. Promena lika sugerise se izmenom detalja u kostimu /dodata marama, naočare, druga jakna.../. Jedinu namenski kostim u našoj predstavi su 3 majice za Finaliste, s odštampanim velikim E1, E2 i E3. Pošto glumci igraju više likova, šminka se ne preporučuje. Može se koristiti samo ten i rumenilo za sve.

Svetlo: Važno je da se ne prave pauze između scena. Nije dobro da se uvode zatamnjenja za promenu dekora, protok vremena i sl, jer usporavaju radnju. Ako postoje uslovi za korišćenje scenskog svetla, samo dve intervencije se preporučuju: ručno paljenje i gašenje jednog belog reflektora /dobro je da on bude postavljen na sceni, vidljiv za publiku/ za označavanje početka i završetka snimanja u studiju i dodatak jednog obojenog reflektora za snove. Ništa se ne gubi ako se svetlo uopšte ne koristi odnosno ne menja. Vrednost predstave je u živosti glumačke igre, a ne u stvaranju iluzije.

Ton: Iako će Voditelj najverovatnije imati mikrofona kao rekvizitu, ne preporučuje se korišćenje pravog ozvučenog mikrofona. Rukovanje tehnikom predstavlja nepotrebno opterećenje za dete-glumca.

Predstava se može igrati bez muzike. Ako se koristi muzika, potrebna je samo kratka špica za TV emisiju koja će označiti prelazak u studio i diskretna muzička kulisa za snove. Mi smo se odlučili da igramo bez muzike, s tim što su scene pasovane tako da između njih nigde nema praznog hoda.

Scena 1: Uvod u realiti šou EGOISTA**Studio. VODITELJ, FINALISTI, PUBLIKA. Svi koji su na sceni čkilje zbog reflektora.****Uvodna špica.**

VODITELJ: Dame i gospodo, face i frajeri, carevi i carice,

Dobrodošli u novi rialiti šou – EGOISTA. Biramo naj egoistu godine. Ego šapiona Srbije. Diku i ponos naših prostora. Čovek je naše najveće bogatstvo. Zato on mora da voli sebe!

Da li Vi volite sebe? Naravno! Ko nije za sebe, nije ni za druge.

Da li pazite na sebe? Naravno! Ko se čuva, i Bog ga čuva.

Da li ste sami sebi najvažniji? Naravno! I Bog je prvo sebi bradu stvorio.

(uzvišenim tonom) Ali šta je čovek bez korena? Negujmo naše nematerijalno kulturno nasleđe i narodnu mudrost. Jer kao što kaže naš velikan Vuk Karadžić – Sve će to narod pozlatiti. Nije narod dugme. Braćo i sestre, volite svoj narod i uvek mu pružajte nematerijalnu podršku!

Dakle, kao što kaže Vuk – gvožđe se kuje dok je malo. Nalazimo se među mladima koji imaju najviše šanse da izrastu u prave, velike, istinske EGOISTE!

Ulaze EGOISTI. Aplauz.

VODITELJ: Mlada gospodo, perspektivni EGOISTI, predstavite se našem milionskom auditorijumu.

FINALISTA 1: JA sam najbolji frajer u školi. JA sam pun ljubavi. Hahaha! Kapirote? Ljubav – lav – love...? Ne kapirote? L-O-V-E! L – kao pun sam k'o Lađa, O – kao Opasno sam pun k'o lađa, V – kao Vidi što sam pun k'o lađa i E – Eh, kakav sam JA frajer!!! Sve devojkice u školi ME obožavaju, m's'm kad sam pun. JA ću jednog dana biti MULTIBILIONER, to je sigurno, tako da treba *sad* da se družite sa MNOM, m's'm dok sam još samo milioner.

FINALISTA 2: Ja sam najbolji frajer u školi. Najpametniji sam, pametniji sam od svih đaka, toliko sam pametan da mi na pismenom ne trebaju puškice. Oni luzeri u odeljenju me naravno ne podnose, ali me zato profesori obožavaju. Neki povremeno dolaze na privatne časove kod mene. Nemam probleme ni sa devojkicama, svaka želi da sedi sa mnom u klupi. Ako mi neka donese užinu, rešim joj zadatak. Bilo bi pametno da glasate za mene, jer ću jednoga dana biti predsednik države – u najmanju ruku.

FINALISTA 3: Ja sam najbolji frajer u školi, ne samo u školi, nego u celom gradu! Ja mogu da prebijem svakoga! Čim neko vidi moje mišiće, ni ne pomišlja da se kači sa mnom. Oni glupi koji traže batine, naravno, dobiju ih! Ja kad pitam devojkicu da se smuvamo, ona prosto mora da prihvati. Ako ne prihvati, postupam nežno. Ja sam džentlmen. Samo je malo išamaram i to je sve! JA SAM NAJBOLJI!!!

VODITELJ: Bravo, bravo, bravo! Vi ste ušli u finale zahvaljujući svom egoističnom ponašanju. Recite nam, kako se ponaša pravi EGOISTA?

FINALISTA 1 (BOGAT): Egoista mora uvek da ističe sebe, a da potcenjuje i omalovažava sve druge.

VODITELJ: Odlično! Kako Vi to radite?

FINALISTA 1: JA o SEBI uvek govorim samo najlepše. JA svaku rečenicu počinjem sa JA. SEBE pomenem najmanje 20 puta u svakom razgovoru. JA ne dopuštam da MENE iko kritikuje. JA...

VODITELJ: Bravo! Što kaže narodna pesma – nije hvala, već istina prava. *(obradi se Fin. 2)* A Vi?

FINALISTA 2 (PAMETNI): Ja drugima odmah dam do znanja gde im je mesto.

VODITELJ: Divno! Imate li neki primer?

FINALISTA 2: Svi vi ovde ste za mene majmuni, luzeri, jadnici, bednici, mizerije, krpetine, babetine, ženetine, kreteni, idioti, debili, moroni, stoka, pacovi, brabonjci, vaške...

VODITELJ: Svaka čast na bogatom rečniku! Vidi se da ste odlikaš. Eto zašto narod kaže – Puna škola đaka, niotkuda vrata! (*obraća se Finalisti 3*) A Vi, kako se Vi izražavate?

FINALISTA 3 (SNAŽAN): Ja se ne izražavam. Ja odma šamaram čim mi se neko izrazi.

VODITELJ: Da, da, verujemo Vam na reč. Lepo kaže Vuk – ne treba bacati bisere pred svinje!

VODITELJ: Hvala našim finalistima koji će se sada pripremiti da nas upoznaju sa svojim počecima u rubrici KAKO SAM POSTAO EGOISTA.

FINALISTI *se povlače u dno scene. VODITELJ pređe u drugi deo scene.*

VODITELJ: Dok se finalisti pripremaju, sa nama je predsednica žirija EGOISTE, direktorka DRP banke Srbija, gđa Uzmija Grabić-Bežić. Ona će nam objasniti zašto je egoizam danas potreban mladima.

Ulazi UZMIJA. Aplauz. UZMIJA prilazi VODITELJU. Intervju.

UZMIJA: Nauka kaže da je čovek biće opstanka. Prvi ljudi borili su se za sebe kamenim sekirama i lukovima. A onda je došla civilizacija i oduzela čoveku njegovo prirodno pravo da stiče i brani ono što je njegovo. Zato su civilizacija i kultura najveći neprijatelj čoveka koji želi da uspe u životu.

VODITELJ: Zašto je egoizam tako važan u savremenom društvu?

UZMIJA: Danas u društvu vlada velika nepravda. Država uopšte ne brine o mladima. Uzmimo nezaposlenost: toliki mladi strpljivo čekaju posao, ali na njih niko ne misli. I još nas pljačkaju: uzimaju nam poreze od našeg krvavo zarađenog prihoda, da hrane i leče lenštine i lezileboviće. Evo na primer:

Gospođo! (*pride jednoj baki iz publike*) Da, da, Vi, gospođo! (BAKA *ustaje*) Koliko Vi imate godina?

BAKA: Mnogo, ćeri. Ali nije meni teško, došla sam da gledam mog unuka, eno ga onde (*čkilji zbog reflektora*) ljubi ga baka, najlepši i najpametnji...

UZMIJA: A Vi ne vidite dobro?

BAKA: Imam naočare, fala Bogu...

UZMIJA: A odakle Vam ove naočare?

BAKA: Molim?

UZMIJA (*glasnije*): Odakle Vam naočare?

BAKA: A, naočare! Preko socijalnog, dobila baka...

UZMIJA: A ni ne čujete dobro?

BAKA: Godine, ćerko, šta ću... Al' mi je socijalno dalo aparat, evo tu, s te strane baka bolje čuje...

UZMIJA: A poštara kad donosi penziju čujete, je l da?

BAKA: Fala Bogu, čujem, divan momak, uvek zvoni dvaput da baka čuje...

UZMIJA: I besplatne lekove vidite da uzmete, je l da?

BAKA: Vidim, fala Bogu, evo, ima 2 žute, 1 crvena, ta je za pritisak, šarena je za reumu...

UZMIJA: Eto o čemu Vam govorim. Ova starica je potpuni parazit društva. Ona arči novac ovih divnih mladih ljudi. Umesto da mladi troše na provod, da uživaju dok su mladi, država daje novac neradnim, nesposobnim i nekorisnim penzio-nerima. Oni su se naživeli, a mi sada treba da se odrekujemo svega iz nekog pihitijeteta spram tih prateča.

BAKA: Ne kaže se, ćerko, prateča nego preteča, a verovatno si htela da kažeš predaka, i nije pihitijetet nego pijetet, što znači poštovanje.

UZMIJA (*šokirana, uvređena*): Ju! ... Ona meni da kaže... (*uhvati je nesvestica, klone u stolicu*)

BAKA (*hladi je*): Au ćerko, al' si mršava... Ja sam ti potomak Vuka Karadžića, samo se ne hvalim, pa ni moj unuk to ne zna. A odrastao je, pile bakino, u kući gde je Vuk živeo. Imam i papire (*vadi iz torbice, pokazuje*). Nego hoće sad da mi uzmu kuću, ima neki mladi tajfun, kupuje kuće budzašto da ih sruši pa da gradi tržne centre. Žalila sam se ministarstvu, al' kažu nema para, štite samo nematerijalno kulturno nasleđe. Pa sam mislila kad smo već na televiziji, da kažem da Vukovu kuću hoće da sruše...

UZMIJA: Marš, bre, baba! (*Otme starici papire za kuću i otera je natrag u publiku.*) Dabogda ti uzeli kuću, i tebi i onom tvom iz zološkog vrta, a ti skončala na ulici! Obezbeđenje! Izbacite ovu babu!

OBEZBEĐENJE *izvodi* BAKU.

UZMIJA (*više za njom*): Ja ću lično da se pobrinem da sruše tu straćaru, i to dok si ti unutra! (*Voditelju*) Eto kako prateče sprečavaju razvoj. Sprečavaju mlade da žive. Mlad čovek mora da se bori za život. Da se odbrani od prateča. Da se odbrani od civilizacije, od kulture, od društva i pre svega – od savesti. Savest – to je znak bolesti. Ko oboli od savesti, taj je propao u životu.

VODITELJ: Hvala gospođi Uzmiji Grabić-Bežić, ona je živi dokaz Vukove... pardon, narodne sentence – Ko u(z)mije, njemu dvije. A sad idemo na rubriku KAKO SAM POSTAO EGOISTA.

Gase se reflektori.

VODITELJ (*Uzmiji*): Izvinite zbog ove starice...

UZMIJA (*uvređena, besna*): Veštica matora. Čija li je to baba? (*odlazi*)

VODITELJ (*režiji*): Puštaj taj prilog!

Scena 2

Scena 2.1: Kako sam postao EGOISTA 1 – BOGAT:

Lica: Sin (BOGAT), Vlasnik BMW-a, Kasica Prasica

SVI (u glas): KAKO SAM JA POSTAO EGOISTA

KASICA PRASICA *sedi, grokće i cmizdri.*

SIN (*ulazi srećno i poletno, nosi 300 dinara*): Kasice! Kasice! Nemoj da plačeš, draga! Vidi šta sam doneo! Čišćenje prednjeg stakla (*daje joj 100 din, hrani je*), čišćenje zadnjeg stakla (*još 100 din*), podmazivanje branika (*još 100 din*)! Nije mnogo, ali – dinar po dinar – biće neki autić!

KASICA *zadovoljno mljacka. Nailazi BMW.*

SIN: Evo ga! Drži palčeve, tj. papke... to je onaj što te uvek dobro nahrani. (*Izlazi, preterano ljubazno.*) O, dobar dan gospodine, kako ste? Dugo vas nije bilo.

BMW (*daje mu ključeve da otključa rezervoar*): Kako me dugo nije bilo? Dolazim svaki dan.

SIN: Oh, pa što se nas tiče, možete vi i više puta dnevno da dođete. (*Tankuje gorivo*)

Imamo mi ovde i restoran, i igralište za decu i servis za popravku i servis za pranje...

BMW: E, baš ću decu ovde da dovodim da se igraju...

SIN (*čisti stakla*): Pa da, Vama to sigurno nije zanimljivo. Vi imate 3 hotela!...

(*BMW smoren zatvara prozor, da ga ne bi slušao. SIN prelazi da pere kod drugog otvorenog prozora.*)

Eh... ja sanjam da radim u nekom lepom velikom hotelu. Da dočekujem važne goste. To je idealan posao za mladog, komunikativnog, sposobnog momka.

BMW: Ajde, mali, žurim se. Napuni to, pa da idem... (*zatvara i taj prozor*)

SIN: Odmah, gospodine, naravno, gospodine, (*vraća mu ključeve*) i molim Vas razmislite da li bi za mene moglo da se nađe mesta u bilo kom...

Čim dobije benzin, BMW ode. SINU ostavi dobru napojnicu.

SIN (*hrani KASICU PRASICU, ona zadovoljno mljacka-grokće.*): Laku noć, draga. I nemoj da mi smršaš preko noći. Još malo, pa ćemo i mi da kupimo neki auto – polovan...

SIN *spava, budi ga plač KASICE. Ona je jako smršala, a u zubima umesto jabuke ima ceduljicu.*

SIN (*uzima ceduljicu i čita*): Sine, izvini što sam uzeo tvoje pare. Ostao sam bez posla, a računi moraju da se plate. Nadam se da će uskoro biti bolje. Voli te Tata. Uskoro? Kad je to uskoro? Celog života je – uskoro! Ma, videćete vi svi...!

SIN *odlazi na benzinsku pumpu, KASICA ide za njim uplakana. Nailazi BMW.*

SIN: O, dobar dan gospodine. Jeste li raspoloženi da probate novu vrstu kafe u našem objektu? Degustacija je naravno besplatna.

BMW: Stvarno? (*Daje mu ključeve da otključa rezervoar i ode da vidi šta se dešava.*)

SIN (*uskače u kola ali ne vodi KASICU PRASICU sa sobom. Ona ostaje uplakana*) Beži! Šta ćeš mi ti? Kakva vajda od štednje i planiranja? Zašto da štedim? Da bi mi drugi uzeli? Ne! Sve ću sam da spiskam odmah. Hoću sad i hoću sve! (*Vozi kola i nađe u publici „zgodnu cicu“*)

SIN: Hej, Cico! Ja hoću sad i hoću sve! A ti?

CICA (*nasmeje se*): 'Oćeš da idemo na kafu?

SIN: Haha! JA! Sa tobom?... (*odveze se*)

CICA: Hej, a ja? ...

Scena 2.2: Kako sam postao EGOISTA 2 – PAMETNI:**Lica: Učenik 1 (PAMETNI), Učenik 2, Nastavnica****SVI (u glas): KAKO SAM JA POSTAO EGOISTA**UČENIK (*ulazi u učionicu*): Je l' si siguran da baš danas imamo kontrolni kod nove nastavnice?

PAMETNI: Aha, rekla je još prošle nedelje.

UČENIK: Jao, kud baš ove nedelje kad je prvenstvo!...

PAMETNI: Tebi je uvek nešto važnije od učenja.

UČENIK: Je l' imaš puškice? Ti uvek imaš puškice.

PAMETNI: A ti ih nikad nemaš.

UČENIK: Daj mi, molim te, još samo ovaj put.

PAMETNI: Ja sam puškice napravio za sebe.

UČENIK: Ali šta će ti? Dok si ih napravio, sve si već naučio.

PAMETNI: Pa nisam baš sve.

UČENIK: Molim te, brate, evo obećavam da ću sledeći put ja da napravim i za tebe i za mene.

PAMETNI: Ma da, kao i uvek...

Ulazi NASTAVNICA.

NASTAVNICA: Dobar dan, deco. Kao što znate, danas imamo kontrolni. Olovke na klupu, od mene ćete dobiti papir. I ništa drugo neću da vidim.

NASTAVNICA *deli papire*. UČENIK *iza njenih leđa moljaka PAMETNOG*. PAMETNI *ipak krene da mu pomaže, dodaje šta treba...* NASTAVNICA *se okrene, vidi šta se dešava*.

NASTAVNICA: Šta je ovo?!

UČENIK: Nisam ja... to jest... hteo sam da mu pomognem. Nije stigao da nauči, znate ove nedelje je prvenstvo u fudbalu...

PAMETNI: Šta pričaš, bre?! Nije, nastavnice, ja uopšte ne pratim fudbal...

NASTAVNICA (*obraća se Pametnom*): Prvenstvo u fudbalu! Sad na kraju godine!

PAMETNI: Nastavnice, on gleda fudbal, mene te uopšte ne zaima...

NASTAVNICA: Jedan za kraj godine.

PAMETNI (*ustane*): Nastavnice, to nije fer...

NASTAVNICA: I odmah da se javiš direktoru.

UČENIK: Nemojte nastavnice, evo ja ću da mu pomognem da nauči...

NASTAVNICA (*pomazi Učenika po glavi*): A ti bi hteo da mu pomogneš? To je baš lepo od tebe. (*Pametnom*): Da znaš, Petroviću, tome se od tebe nisam nadala. (*Izlazi.*)UČENIK (*Pametnom*): Šta ćeš, brate, to ti je lajf. Nego, sad će da pita biologiju. Hoćeš da mi šapućeš, znaš ove nedelje je prvenstvo, nisam stigao...PAMETNI: Ne pada mi na pamet. Nikad više. Ni tebi, ni bilo kome drugom. Je l' ti jasno? Nikad i nikom više! Pa ćemo da vidimo ko je najpametniji, najsposobniji, najperspektivniji dečak u školi. Sve devojčice će hteti da sede sa mnom. Njihove tate će me voleti. Njihove mame će me obožavati. Sa mnom će moći da izađu i kasno uveče na dramsku radionicu, a ja ću posle da ih pratim kući. A ti sedi i gledaj fudbal. Što se mene tiče, možeš i do kraja života. (*Izlazi*)

UČENIK: Hej, a ja? ...

Scena 2.3: Kako sam postao EGOISTA 3 – SNAŽAN:

Lica: Dečak (SNAŽNI), Devojčica, Konobar, Momak

SVI (u glas): KAKO SAM JA POSTAO EGOISTA

DEČAK (*igra igricu*): A sad... poslednji nivo! (*Zvoni mu telefon.*)

DEČAK: Ruke u vis!

DEVOJČICA: Halo?

DEČAK: Baci oružje!

DEVOJČICA: Molim?

DEČAK: Na pod! Ruke iznad glave!

DEVOJČICA: Šta to radiš?

DEČAK: (*dođe k sebi*) Eee, zdravo! A, ništa posebno. Hapsim neke siledžije koji maltretiraju devojčice.

DEVOJČICA: Aha. Htela sam da te pozovem da izađemo na sok, ali ako si zauzet...

DEČAK: Ne, ne, nisam! (*priseti se da treba da bude „kul“*) Mislim, čekaj da pitam kolege. (*„Razgovara s kolegama“*) - Momci, je l možete to sami? – Možemo! (*devojčici*) U redu je, uhapsiće ih oni.

DEVOJČICA: Znaš onaj novi kafić gde izlaze stariji? Mislila sam možda tamo da odemo...

DEČAK (*ne želi da ide tamo*): Što tamo, tamo je bezveze...

DEVOJČICA: Pa dobro kad nećeš, zvaću nekog drugog.

DEČAK (*žurno je ubeđuje*): Ma ne, ne kažem da je loše, ok je mesto, baš je super, 'ajmo tamo...

DEVOJČICA: Može za 10 minuta?

DEČAK: Važi, vidimo se... (*prekinu razgovor*) Jes!!! (*Sprema se brzinski. Taman da izađe, seti se da je švorc*). Ajoj... parice... (*Skuplja novac po svim džepovima*) 50 dinara... Valjda ću ovo da sredim nekako.

DEVOJČICA *se dotle detaljno šminkala. Nalaze se u kafiću.*

DEČAK: Zdravo, što si lepa!

DEVOJČICA (*ne želi komplimente od njega*): Zdravo. Hoćemo ovde da sednemo? (*bira sto pored šanka*)

DEČAK: Važi.

Dolazi KONOBAR. DEČAK se sagne ispod stola, pravi se da vezuje pertlu.

KONOBAR: Izvolite.

DEVOJČICA (*važno*): Ja ću šejk od grejpfruta sa plazmom, čokoladom i šumskim jagodama. Dodajte šlag, molim vas.

KONOBAR: A vi?

DEČAK (*ispod stola*): Ja nisam žedan, hvala.

KONOBAR: 700 dinara.

DEČAK (*pruža Devojčici svoj mobilni*): Poziv za tebe! (*Kad ona uzme telefon, DEČAK izađe ispod stola*)

KONOBAR: A to si ti!

DEČAK (*šapatom se obrati Konobaru*): Šššš! Slušaj, brate, imam 50 dinara. Je l mogu posle da ti donesem ostatak?

KONOBAR: To si i prekjuče rekao.

DEČAK: Znam, ali ovo mi je stvarno važno!

KONOBAR: I to si prekjuče rekao.

DEČAK: Ne, ovo je drugačije. Molim te, brate, kad te molim!

KONOBAR: Ok, ali samo još ovaj put. Nemoj neki belaj da mi napraviš, znaš!

DEČAK: Dužan sam ti, brate!

KONOBAR: Nego šta si.

DEVOJČICA (*vraća mu telefon*): Nema nikog na vezi.

DEČAK: Ne razumem, baš su tebe tražili... Kazali su: dajte mi onu lepoticu na telefon...

DEVOJČICA (*polaskana*): Aha...

KONOBAR *donosi šejk*. DEVOJČICA *srče sok na slamčicu*.

DEVOJČICA (*pokazuje na drugu slamčicu u čaši*) Hoćeš malo?

DEČAK: Ahaaaa.... (*srče*) ...

Ulazi MOMAK.

MOMAK: Konobar! Donesi mi kao obično. (*Odlazi za šank.*)

DEVOJČICA *se ukipila kad je videla Momka. Zaboravila je na šejk i na Dečaka. Bleji u Momka.*

DEVOJČICA: Jao, vidi ga... Kakvi mišići...

DEČAK: Ej, ne prosipaj, gutljaj košta k'o kifla na odmoru!

MOMAK (*iščekirao je ko je u kafiću, samo klinici, niko zanimljiv*): Dečko, gde je moje piće?

KONOBAR: Žao mi je, ali nemamo više grejpfruta.

MOMAK: Kako, bre, nema? Za mene mora da ima! (*zgrabi Konobara preko šanka*) Da si mi smesta napravio šejk od grejpfruta sa plazmom, čokoladom i šumskim jagodama. I da dodaš šlag. I maslinke!

KONOBAR: Ali kad nema grejpfruta...

MOMAK: Šta nema? Ima da ga uvezeš, ako nema! (*KONOBAR krklja.*)

DEVOJČICA (*uzima svoj sok sa stola, nudi Momku*): Evo ako hoćeš, moj sok! Samo nema maslinke, nisam znala da voliš, pa da poručim!

MOMAK (*i dalje drži Konobara*): Vidi ti male! Vidiš kako ova deca umeju da se ponašaju. Daj to ovamo. (*Uzima sok, pušta Konobara*)

DAČAK (*skače od stola*): Ej, vrati to piće!

MOMAK : Je l' mi se čini, il' je neko nešto rekao? (*Udari Dečaka, ovaj odleti na drugi kraj prostorije*)

DEVOJČICA (*Momku*): Kako si jak! ...

MOMAK: A ti, mala, si pošla u peti razred, il' si još kod učiteljice?

DEVOJČICA: Kikikiki...

DEČAK (*dođe k sebi*): Ma sad ćeš ti da vidiš... (*radi sklekove*) 1, 2, 3, 4, 5... 95, 96, 99, 100!

DEČAK *dođe do šanka, u 3 usporena poteza patosira Momka.*

DEVOJČICA (*Dečaku*): Kako si jak! ...

DEČAK (*prevrne džepove Momku, daje Konobaru svu lovu*): Sam ti rekao da ću ti donesem?

DEVOJČICA: Kikikiki... (*pruža mu šejk*).

DEČAK *popije šejk, vrati joj čašu i izađe.*

DEVOJČICA: Hej, a ja? ...

Scena 3

Studio, nastavak emisije

Lica: VODITELJ, EGOISTI

VODITELJ: Bravo, bravo, bravo! Dragi gledaoci, ako je i Vas sistem izneverio, ako su Vas prevarili drugovi i rođaci, ako Vas je devojka ostavila, ne oklevajte – postanite EGOISTA.

Naši finalisti sada idu da se odmore. Budite sa nama i sutra u isto vreme, i ne zaboravite: negujte naše kulturno nasleđe!

SVI mašu za kraj emisije. Studijski reflektori se gase.

Scena 4

EGO kuća

Lica: VODITELJ, EGOISTI

VODITELJ: Momci, ovuda! Hajde da vas smestimo. Imamo samo jednu jednokrevetnu sobu...

SVI: Jednokrevetna! Moj krevet! (*Sva trojica se bace na krevet, guraju se i tuku.*)

BOGAT: Stanite! Ovako nikad ništa nećemo rešiti. Hajde pošteno da se dogovorimo.

On ustane, za njim druga dvojica. Čim svi ustanu, BOGAT odvali parče kreveta, izgura ih i zaključa vrata. Oni malo lupaju od spolja, grde ga, prete, na kraju odustanu.

Scena 5

Jednokrevetna soba u EGO kući.

Lica: BOGAT, SAVEST

BOGAT zeva i sprema se da legne. Međutim, neko ili nešto izbaci BOGATOG iz kreveta. On bupne na pod.

BOGAT (*prepao se, obazire se*): Ko je to...?

Tišina. Nema nikoga.

BOGAT: Hmm... Mora da sam sanjao. (*Vrati se u krevet, ali opet ispadne iz kreveta.*)

BOGAT: Je li bre, ko se to zeza sa mnom? (*Otrči da upali svetlo.*)

BOGAT (*u svom krevetu vidi Savest*): Aaaa! ... Koja si bre ti?

SAVEST: Kaže se 'Ko si ti', a 'bre' je ružna reč.

BOGAT: Ma nemoj! Jesi mi ti neka savest pa da me opominješ.

SAVEST: Jesam! Bravo! Ja sam tvoja savest.

BOGAT (*smeje se*): Ma pali, cico! Ajde, briši, to je moj krevet.

SAVEST: Žao mi je, ali ne mogu. Moja dužnost je da te opomenem da pomogneš baki.

BOGAT: Kojoj bre babi?

SAVEST: Onoj koju Uzmija Grabić Bežić hoće da istera na ulicu.

BOGAT: A kake ja veze imam s tim?

SAVEST: Šta ako je to tvoja baka?

BOGAT: Moja baka? (*zamisli se*) To nije moja baka. Moja baka je kod kuće.

SAVEST: To ti misliš. Šta ako je došla u studio da navija za tebe?

BOGAT: Moja baba ne može da dođe u studio. Ona ne vidi dobro...

SAVEST: ... Isto kao i baka u studiju...

BOGAT: ... Ne čuje dobro...

SAVEST: ... Isto kao i baka u studiju...

BOGAT: ... I stara je, brate, stalno pije nekakve lekove.

SAVEST: ... Isto kao i baka u studiju! Dakle, to je tvoja baka!

BOGAT: Pa da je i sto puta moja baba, meni se spava i hoću da legnem. Ti ako voliš da blejiš noću, samo izvoli. Gud najt. (*Vrati se u krevet, pokrije se preko glave i zaspi.*)

SAVEST: Hej, ehej, ustaj! Moramo Baki da vratimo papire od kuće! Ustaj! Ako ne uzmemo papire od Uzmije, Baki će srušiti kuću! (*On hrče, zaspao je.*) Čuješ li! Probudi se! (*Bez uspeha ga budi*) U redu, imam ja i drugačiji način da te probudim.

SAVEST *izvede ritual za ulaženje u san.*

San:

BAKA (*ulazi i donosi toplo mleko*): Gde je pile bakino... Evo baka donela toplo mlekce. Sad će baka da te ušuška... Koju priču hoćeš baka da ti čita?... Alibabu i 150 razbojnika... (*čita mu omiljenu priču, pokriva ga i uspavljuje*)

UZMIJA *ulazi, popije mleko, pocepa knjigu, otkriva dečaka i čebetom daveći Baku izgura je napolje.*

BOGAT (*budi se prestravljen, dečje*): Bako! Bako! Pusti moju baku, veštice jedna! (*trčeći izlazi*).

SAVEST *zadovoljno otrese dlanove i izlazi za njim.*

Scena 6

Uzmijina soba i predsoblje u EGO kući.

Lica: UZMIJA, SAVEST, EGOISTI

UZMIJA (*ulazi u sobu pričajući telefonom*): Halo, kabinet? ... Dajte mi ministarku. ... Pa šta ako je na sastanku, recite da je traži Uzmija Grabić Bežić....

Alo, Slavujka! ... Da, da, ja sam, skрати te glupe ljubaznosti. Slušaj, zvala sam te da te pitam koji je danas datum.... Znam da je /1. jun/, nego te pitam koji je datum?

Šta ti nije jasno, Slavujka, lepo te pitam koji je datum. ... Kako to mislim? Pa mislim je l' ono za tri dana treba da isplatite penzije? ... Treba? Baš lepo! A nemate odakle, je l' tako? ... (*Sluša s izrazom dosade, čeka da sagovornica završi tiradu.*)

SNAŽNI *utrči u predsoblje. SAVEST uvuče PAMETNOG pa opet izađe, zatim ubaci BOGATOG.*

SNAŽNI: Šta ćete vi ovde?

BOGAT: JA sam došao da spasem MOJU babu.

PAMETNI: Nije ona tvoja baba, jadniče, nego moja baba.

SNAŽNI: Nije, nego moja. Kako može tebi da bude moja, kad je moja?

BOGAT: Nije, nego je MOJA baba.

SAVEST: Prestanite! Zar je važno čija je baba? Može da bude i tvoja, i tvoja i tvoja! Moramo da pronađemo papire za kuću i da ih vratimo baki!

UZMIJA: Hoće, Slavujka, hoće, DRP banka će vam dati kredit za penzije, ali pod jednim uslovom: da mi nađeš babu Vuka Karadžića i da je izbaciš iz kuće i da je sravniš sa zemljom u roku od 2 dana, jel' ti jasno! ...

Ne babu da sravniš nego kuću, glupačo, ko te postavi za ministarku! ... Ne zanima me je l' taj vuk živ ili mrtav, babu da si našla i da si je šutnula na ulicu! ... Šta me briga kako ćeš da je nađeš! Je l' si ministarka, imaš policiju, pa nek je traži...

EGOISTI *postavljaju lopovske stepenice, SNAŽNI gleda i sluša šta se dešava u sobi.*

Ama ženo, briga me za zakon! Uostalom, ima Uzmija papire za kuću, nađi ti babu, a papiri su na sigurnom. ... A bre što si dosadna, Slavujka... *(prekine vezu)*

Kakva glupača. Jadna ova zemlja s takvim ministrima...

UZMIJA *zaključava vrata, popije pilulu za spavanje, sprema se da legne.*

UZMIJA *(gundajući)*: Što li ja finansiram državu koja jednu babu ne može da nađe. Da im ne dajem kredite svakog meseca, davno bi pukli....

SAVEST *(prisuškuje, prenosi)*: ... Zaspala je.

EGOISTI *hoće da se ušunjaju u sobu, ali su vrata zaključana. SNAŽNI hoće da razvali vrata.*

PAMETNI: Čekaj, tupane! Upotrebi glavu. *(SNAŽNI hoće glavom da razvali vrata)*. Kakvi jadnici! Upotrebi glavu za razmišljanje! Ovako: Savest nije ljudsko biće, prema tome može da prođe kroz vrata iako su zaključana.

BOGAT: Šta će ona unutra? JA treba da uđem.

PAMETAN *(prevrne očima)*: Ona uđe prva, pa otključa s druge strane, pa onda mi uđemo.

SAVEST: Dobra ideja!

SAVEST *ulazi kod Uzmije, otključava vrata. EGOISTI ulaze na vrhovima prstiju. Složno navale na traženje papira, pretresaju Uzmijine stvari, pronadu i Uzmijinu tašnu, ali ne nalaze papire.*

SNAŽAN: I šta sad?

BOGAT: JA ću sad da platim ekipu da utera papire *(hoće da telefonira)*.

PAMETNI *(ironično)*: Pa ti si genije!

BOGAT: A?

PAMETNI: Hoću da kažem da si pametan isto koliko si lep.

BOGAT *se češka po glavi, nije mu jasno.*

SNAŽNI.: Nije on lep, ja sam lep...

PAMETNI: Halo, luzeri, slušajte: rešenje je sasvim jednostavno. Savest je nas uspela da probudi i dovede ovamo, je l' da? Tako isto može i Uzmiju da probudi i natera je da vrati papire!

SAVEST: Važi! Vi se sklonite da vas ne vidi.

EGOISTI *se sklone u kraj i vire.*

SAVEST *grize UZMIJU, ali bez uspeha, jer UZMIJA uopšte nema savest, pa tako SAVEST ništa ne može da uradi, samo dobije šut u facu.*

SAVEST *se razbesni, hoće da prebije UZMIJU, EGOISTI je smiruju.*

SAVEST: Dobro, dobro, smirila sam se. Imam bolju ideju. Idemo svi u san kod Uzmije.

SVI *se povežu i stanu iznad Uzmije, izvedu mali ritual...*

Scena 7

Uzmijin san – noćna mora 1: Rialiti šou „Zlatna ribica“

Lica: UZMIJA, SAVEST kao VODITELJKA, EGOISTI kao UČESNICI EMISIJE

SAVEST (*kao voditeljka na TV*): Dobro večer, dragi gledaoci! Dobodošli u rialiti šou Zlatna ribica!

PAMETNI (*kao starlete na TV*): Tra la la!

SAVEST: Večeras je sa nama specijalna gošća...

PAMETNI: Tra la la!

BOGAT: Ja sam Uzmija Grabić Bežić, direktorka DRP banke Srbija.

SNAŽNI: Ja sam Uzmija Grabić Bežić, direktorka DRP banke Srbija.

UZMIJA: Ja sam Uzmija Grabić Bežić, direktorka DRP banke Srbija.

SAVEST: Naša gošća ima pravo na tri želje koju će joj ispuniti Zlatna ribica.

PAMETNI: Tra la la!

BOGAT: JA imam jednu želju... JA želim da budem naaajbogatija od svih!

PAMETNI: Želja Vam je ispunjena! Tra la la!

BOGAT (*vadi iz džepova novac*): Dolari... Jeni... Euri... Dinari... Jeee!

SNAŽNI: Ja imam jednu želju... Želim da budem naaajlepša od svih!

PAMETNI: Želja Vam je ispunjena! Tra la la!

SNAŽNI *se prošetala kao zanosna devojka, svi gledaju, dive se, zajedno kažu*: WOW!

UZMIJA: Ja imam želju... Želim... želim... Želim da budem najmlađa od svih!

PAMETNI: Želja Vam je ispunjena! Tra la la!

UZMIJA *se pretvara u bebu. Ulazi* BAKA.

BAKA (*miluje bebu Uzmiju, tepa joj, hrani je i jako je nežna prema njoj*): Pile bakino, buji-paji, nina nana, voli baka svoje pile... spavaj čedo....

Beba UZMIJA zaspi, BAKA izlazi, EGOISTI i SAVEST se okupe ispred sobe, pokriju uši rukama, jer se UZMIJA uz vrisak budi, zgađena mogućnošću da je Baka njena baba.

UZMIJA: Kakav košmar! Sačuvaj me Bože da imam babu, i još da me nedajbože voli. Ko je još od ljubavi fajde video. Čekaj, čekaj, baba, videćeš ti ujutru... (*drmne pilulu za spavanje i pokrije se preko glave*)

SAVEST i EGOISTI *čestitaju jedni drugima i odlaze na spavanje.*

SNAŽNI: Meni ipak nije jasno čija je baba... Kako baba može da bude *moja* baba njemu i *moja* baba njemu, kad je *moja* baba moja baba meni...

Izvuku ga napolje.

Scena 8

Studio u EGO kući. Nastavak snimanja. Kviz na temu narodnih poslovice. Pale se reflektori.

Lica: VODITELJ, EGOISTI i UZMIJA.

VODITELJ: Dragi gledaoci, ovo je 2. dan u EGO kući u finalu rialiti šou programa EGOISTA! Tu su naši finalisti (EGOISTI *ulaze*) i naša predsednica žirija gđa Uzmiya Grabić Bežić (*ulazi UZMIJA, vidno neraspoložena*). Aplauz! Vidimo da su se naši finalisti odmorili, i da su spremni za kviz „Ko uzmiye, njemu dvije“! Krećemo od najjednostavnijih zadataka. Prvo pitanje. Dopunite poslovicu: Nije zlato...

Pod a: ... sve što leti,

Pod b: ... sve što sija,

Pod v: ... sve što košta.

BOGAT: Znam JA! Nije zlato sve što košta.

VODITELJ: Brav... Rekli ste: sve što košta?

BOGAT: JA sam platio zlatan sat 1000 dolara u radnji, pa se ispostavilo da je lažnjak. A I-pod sam platio 50 Evra kod šanera, pa se ispostavilo da je pravi. Evo, da vam pokažem...

VODITELJ: Nažalost, odgovor nije tačan. Sigurno ste bili dekoncentrisani. Tačan odgovor glasi: Nije zlato sve što sija. Biće bolje sledeći put. Idemo na drugo pitanje.

Dopunite poslovicu: Um caruje...

Pod a: ... snaga valja,

Pod b: ... snaga ne valja,

Pod v: ... snaga klade valja.

PAMETNI: Evo, ja ću. Ovo pitanje je tipičan primer lingvističke dvosmislenosti, gde se homonimi koriste kako bi se zbunili takmičari. Naime... (*Vidi da su svi zaspali*) Pošto niste korektni, odbijam da odgovorim na ovo pitanje.

VODITELJ (*budi se*): Oprostite, molim Vas. Danas izgleda baš imamo problem s koncentracijom. Idemo na treće pitanje. Dopunite poslovicu: Ko se mača laća...

A: ... ne mora da plaća,

B: ... ne mora da brine,

V: ... od mača i gine.

SNAŽNI: To je prosto. Sva tri odgovora su tačna. Ko je jak, ne mora da plaća. Ako ne plaća, ne mora da brine o računima. Ako ne brine, postaje opušten i neko ga kokne, pa on pogine.

VODITELJ (*već iznerviran*): Neeee.... Nije baš tako... Poslovice glasi: Ko se mača laća, od mača i gine.

SNAŽNI: Pa to sam i rekao...

VODITELJ: Da, ali...

SNAŽNI: Šta – ali? Ima da mi se priznaju bodovi, je l' jasno!

VODITELJ: Ali Vuk je zapisao...

UZMIJA: Kakav bre vuk! Jesam ja rekla da se ta zver ne pominje! Imam i ja jednu poslovicu, i sad ima svi da je čujete: Što je babi milo, nije se sakrilo! (*u kameru*) Je l' čuješ, baba? Ne'š se ti od mene sakriti! Ima da te nađem, makar se pod zemljicu uvukla. I sve što ti je milo, sve ću da pronađem!

(*Egoistima*) Mislite da je Uzmiya šašava, je li? Da je zaboravila da je među vama babin špijun! Nije zaboravila, a ne! Ne samo unuča, nego i kuće i mače, sve ću da Vas nađem. A ove što te kriju ima da poskidam s funkcija. Ajd sad marš svi, razlaz! (EGOISTI *se razbeže*, UZMIJA *ode*.)

VODITELJ (*da izvadi stvar*): Bravo, bravo, bravo za gospođu Uzmiju Grabić Bežić! Ne kaže džabe Vuk... (UZMIJA *ga nečim gađa*) ... Narod, ne kaže džabe narod... (VODITELJ *pobegne napolje*.)

Scena 9

Uzmijina soba u EGO kući. Promena mesta radnje gašenjem reflektora.

Lica: UZMIJA, EGOISTI i SAVEST

UZMIJA *u sobi razgovara telefonom*. EGOISTI i SAVEST *se ušunjaju u predsoblje, prisluškuju*.

UZMIJA: Alo, kabinet? Dajte mi ministarku. ... Nije tu? Pa nađite je! Traži je Uzmija Grabić Bežić. ... Otputovala? A gde je otputovala? ... U prijateljsku posetu Kini? A kad se vraća? ... A, tako... (*bez pozdrava prekine razgovor*). E, Slavujka, ovo ti nije trebalo... (*pije pilulu za spavanje*).

Scena 10

Uzmijina soba

Lica: UZMIJA, EGOISTI kao OLOVKE i POLICIJA, SAVEST

EGOISTI i SAVEST *ulaze kao pre i izvedu ritaul ulaska u Uzmijin san*.

Uzmijin san – noćna mora 2: „Bakina olovka“

UZMIJA: Olovke, mir-no! Ti! Dođi ovamo. Piši. Ja, Uzmija Grabić Bežić...

OLOVKA: Ja, Uzmija Grabić Bežić...

UZMIJA: Uzvičnik! ... nalažem da...

OLOVKA: Nalažem da...

UZMIJA: Šta bre – nalažem? Neću da nalažem. Briši sve. Piši: NAREDBA – velikim slovima.

OLOVKA: N-A-R-E-D-B-A...

UZMIJA: ... da se Baba šutne iz kuće u ulici Vuka Karadžića broj 1... Šta me gledaš? Piši!... Je si napisala? Novi red.

OLOVKA: Ovde ne treba novi red...

UZMIJA: Je l sam te ja pitala za savet? Piši dalje. ... Da građevinarska inspekcija...

OLOVKA: Ne kaže se građevinarska nego građevinska...

UZMIJA: Ti će mi kažeš! Vidi kaka si izdrjljana i ofucana! Noge bre da mi ljubiš što te nisam poturila pod orman da ga nivelišem. Piši tamo! Da građevinarska inspekcija... sruši dotičnu kuću. Je l napisano?

SAVEST (*Olovci*): Zar te nije stid da ovo pišeš? Ti, koja si 40 godina ispravljala domaće zadatke, pismene radove, sastave o čojstvu i junaštvu ...

OLOVKA *okleva pa nastavi da piše*. SAVEST *ide za njom*.

UZMIJA: Novi red. Da Mita Mutić iz konzorciuma TRADICIJA JOK na toj kućnoj adresi – zarez ... (OLOVKA *je pogleda*) ... Zarez! – podigne tržnog centra. Jesi zapisala?

SAVEST: Pisala si pesme, lirske, epske, seti se! Care Lazo, čestito koleno... (OLOVKA *ćutke piše*) ... Kojem ćeš se prikloniti carstvu?...

UZMIJA: Rok za ispunjenje naredbe... Ček' da vidim...

SAVEST: Ti si Olovka, ti imaš srce! Smiluj se Baki! Seti se kako ste pisali pisma Deki kad je bio na terenu. Seti se svih nežnih reči koje si napisala. Pesničkih slika! Metafora! Alegorija!

UZMIJA: Rok za ispunjenje naredbe je...

SAVEST: Pozdrava, posveta, spomenara!

OLOVKA: Rok za ispunjenje naredbe je...

UZMIJA: 3. 6. 2013. (*aktuelni datum igranja predstave*)

SAVEST: Neeeee! (SAVEST *razočarano klone.*)

OLOVKA (*piše*): Potpis: Uzmija Grabić Bežić.

UZMIJA: Tako, brate. Nema fajde od pišenja uz vetar. Je l' tako? Da prostiš, ha ha! (*šutne Olovku*). Policajac! Mir-no! Naređujem ti da iz ovih stopa izbaciš onu babetinu.

POLICAJAC: Molim, gospođo, ovaj dokument je nevažeći.

UZMIJA: Kako nevažeći? Zašto nevažeći? Lepo ti sve piše. Nananana... nana.. nana... i datum... 3.6.2013. pne. A? ... Štaaaa?... Pre nove ere?

POLICAJAC: Ovo je krivično delo. Pođite sa mnom (*hapsi Uzmiju*).

UZMIJA: Pustite me! Ne može to tako!

UZMIJA *vrišti*. *Budi se pobelela od besa. Drmne još jednu pilulu i pokrije se preko glave.*

Scena 11

Uzmijina soba

Lica: UZMIJA, EGOISTI kao VETAR i PROLAZNICI, SAVEST kao KESICA, BAKA

SAVEST: Ljudi, sad smo je uhvatili. Sad moramo da navalimo. Evo, zaspala je. Idemo u napad!

SAVEST i EGOISTI *ponovo izvedu ritual*.

Uzmijin san – noćna mora 3: „Vetar“

Park. Ulazi BAKA, nosi KESICU. U parku sede PAMETNI i BOGAT.

BAKA: Pi, pi, pi! Gde su golupčići? Evo baka donela bajat hleb...

VETAR *uđe*, KESICA *malo reaguje*.

BAKA: Eto vetra. Neće valjda i kiša...

VETAR *dune jače, razigra se, skine kačket* PAMETNOM.

PAMETNI: Ej! Odnese mi vetar kapu! Stani! Vraćaj to!

VETAR *sve jače duva*, BAKA *isprazni kesicu*, KESICU *oduva vetar*.

BAKA: Ode kesica! (*pokušava da je stigne i uhvati*)

KESICA (*leti*): Hej, pusti me, pusti me! Plašim se!

VETAR: Nemoj da se plašiš. Zar nije lepo leteti? Vidi!

VETAR *okreće* KESICU, *ona pravi piruete, dopadne joj se, zasmije se*.

KESICA: Stvarno je lepo! Nikad nisam ovako nešto doživela. Podigni me još malo! Oooo, kakav divan pogled! Hajmo tamo, iznad onih krošnji! Zbogom, Bako!

BAKA: Ode kesica... Valjda će je neko uzeti. Da ne strada životna sredina... Pi, pi, pi. Samo vi jedite...

UZMIJA (*ulazi*): Aha! Sad sam te uhvatila, baba! Daj mi ključeve od kuće. Odmah!

BAKA: Jao, ćerko...!

UZMIJA: Šta je?

BAKA: Al' si mi propala... Smršala si... jao, jao...

UZMIJA: Ma daj mi ključeve! Daj mi!

BAKA: Evo, evo, daće baka... bombone, one su hranljive, i čokoladicu, evo Bonžita, to ti je mnogo zdravo... (*ubaci joj Bonžitu u usta*)

UZMIJA (*pljune Bonžitu*): Ama daj ključeve! (*napadne Baku, pretresa je*)

BAKA: Stani! (UZMIJA *se ukipi*, BAKA *je obilazi*, *razgleda je sa svih strana*.) ... Jedan, dva, tri, četiri... joj ćero, rebra ti se broje. Propala, propala...

UZMIJA *vrisne*, BAKA *digne ruke da zapuši uši*, *ali tako oslobodi džepove*, *pa UZMIJA uzme ključeve*.

KESICA (*uleti i vidi šta se dešava*): Vetre, Baku pljačkaju! Pomozi!

VETAR: Ništa ne brini, sad ćemo mi to...

VETAR *duva*, KESICA *se obmota oko UZMIJE*, *ona padne*, VETAR *joj uzme ključ i vrati ga BAKI*, UZMIJA *pocepa KESICU*, VETAR *nežno iznese KESICU*.

UZMIJA: Ubiću onu babuuuuuu!

Scena 12

Studio u EGO kući. Nastavak snimanja. Pale se reflektori.

Lica: VODITELJ, EGOISTI, UZMIJA

VODITELJ: Dragi naši i verni gledaoci, emisija EGOISTA je na prvom mestu po gledanosti u našoj zemlji! 5 miliona gledalaca u Srbiji je ovog trenutka sa nama! I na listama u regionu, probijamo se ka vrhu. Zato ostanite s nama, jer se sada odlučuje ko će od naših finalista poneti titulu NAJ EGOISTE! Aplauz za naše finaliste!

UZMIJA *uleti kao lavina, razbarušena, prekine snimanje*.

UZMIJA (*Voditelju i Egoistima*): Marš tamo! (*EGOISTI odmah pobegnu*. UZMIJA *govori u kameru*)

Gud morning, dragi gledaoci, širom sveta i u prijateljskoj Kini. Ovde je Uzmija, ona što vam daje kredite da imate gde da stanujete i šta da jedete, da preteknete do evropske integracije, sunce li vam poljubim neradničko. Što vam plaća ministarske fotelje, leb vam poljubim nesposoban. Sa'će Uzmija da zavrne slavinu, pa ćete svi do jednog da pocrkate, onako nacionalno. Dosta je, bre, bilo! Kad god nešto treba, zovi Uzmiju. Uzmija, daj kredite, Uzmija daje. Daj za penzije, Uzmija daje. Daj za izbore, Uzmija daje. A kad Uzmija traži jedna baba da se nađe, e to ne može. Vidi bogati. E, sa'će Uzmija da Vas nauči šta je pristojno ponašanje. Šta je fer plej. (*urla*)

Jesi čula, Slavujka?! Halo, Jancekjang?! Vidiš ovaj telefon? Dok izbrojim do deset, da si mi javila gde je baba. Jedan... dva... tri... četiri...

VODITELJ: Gospođo, molim Vas!

UZMIJA: ... pet... šest... sedam...

VODITELJ (*u kameru*): Gasi kamere!

UZMIJA: ... osam... devet... (*telefon zvoni*): Tako te volim, Slavujka.

Gase se reflektori.

Scena 13

Uzmijina soba i predsoblje u EGO kući.

Lica: UZMIJA, SAVEST, EGOISTI

UZMIJA u sobi razgovara telefonom sa Ministarkom. Ulaze SAVEST i EGOISTI. Prisluškuju.

UZMIJA: Dakle, da remiziramo: Baba se zove Vuka, preziva se Obradović, devojačko Karadžić, učiteljica u penziji, adresu znamo, udovica bez dece... Kako, bre, bez dece? Pa je l' rekla da joj je unuk u emisiji? ... Je l' ti to mene opet nešto zavlačiš, Slavujka? ...

EGOISTI se z gledaju, pokolebani.

PAMETNI: Znači baba nije naša...

BOGAT: JA neću više da se trudim, ako nije moja baba.

PAMETNI: Najzad nešto pametno da čujem. Neću ni ja.

SNAŽNI: Onda neću ni ja.

SAVEST: Ali Baka može da bude tvoja! I tvoja! I tvoja! Svi imate baku, je l' da?

PAMETNI: 'Ajde, mala, o'ladi. Mnogo si dosadna. Odoh ja! (*Ode, svi hoće da odu*)

SAVEST: Ne možete da odete! Šta će biti s Bakom?

BOGAT: Šta ME se samo tiče kad nije MOJA baba. Idem da se spremim, ima sve da vas razbijem u poslednjoj igri. (*Ode*)

SAVEST: Ali...

SNAŽNI (*zarobi i veže Savest*): Je l' ti ne razumeš srpski, mala? Gotovo je. Čut! (*Ode*)

UZMIJA. Znaš šta, Slavujka. Ništa ja tebi ne verujem. Mislim da ćeš ipak da letiš s ministarskog položaja. Onako, preventivno. Sad Uzmija uzima stvar u svoje ruke. I onaj kredit što sam vam juče pustila, taj vam je poslednji. Zbogom Slavujka, otišla si u politički zaborav. (*Prekine razgovor*)

Scena 14

Studio u EGO kući. Nastavak snimanja. Pale se reflektori.

Lica: VODITELJ, EGOISTI, UZMIJA

VODITELJ: Dragi gledaoci, prošla epizoda se prekinula usled tehničkih problema, ali smo zato sada svi tu, spremni i nestrpljivi da izaberemo NAJ EGOISTU Srbije! Naša emisija pobila je sve rekorde u gledanosti ne samo u našoj zemlji, već i širom regiona! S nama su egoisti i njihovi simpatizeri iz svih bivših republika. To je dokaz da ipak imamo mnogo toga zajedničkog što nas neraskidivo spaja.

Tim povodom gđa Grabić Bežić, direktorka DRP banke, želi da Vam uputi pozdrave.

UZMIJA (*naizgled veoma lepo raspoložena*): Zahvaljujući gledanosti, DRP banka je proširila svoje polje delovanja na čitav region. Region će postati jedno tržište, kako Evropa od nas i očekuje.

Evo, na primer, ovu televiziju žele da kupe investitori iz primorske republike. Što da ne! Banka je spremna da je proda. Tu je i ugovor (*potpisuje ugovor*).

VODITELJ: Gospođo, šta to radite...?

UZMIJA: Srpske železnice hoće da kupi ulagač sa severa! Divno! Živelu jedinstvo u regionu! Evo i mali potpis...

VODITELJ: Ali gospođo...

UZMIJA: Srpsku elektroprivredu je spreman da preuzme kupac koji je malo zapadno odavde... Tu je blizu, nije daleko... A evo ga i ugovorčić...

VODITELJ: Nemojte, gospođo, ako Boga znate!

UZMIJA: Šta kažeš? Da ne potpisujem? (*potpiše*) Politikin zabavnik...

VODITELJ i EGOISTI (*u glas*): Nemojte Zabavnik...!

UZMIJA: A što?

VODITELJ: To su kulturne tekovine...

UZMIJA (*uperi olovku u Voditelja*): Dobro, al' pod jednim uslovom. 'Ajde lepo uzmi taj kabl, pa veži ove lepotane, da ne mrdaju mnogo. Ajde, ajde, inače ode Ripli pravac u Verovali ili ne! A vi, ne mrdaj!

VODITELJ *vezuje Egoiste*.

UZMIJA: Ajde, unučići, sad lepo da mi priznate čija je baba. (*Bogatom*) Ti, pevaj!

BOGAT: Ali gospođo, moja baba je kod kuće, lepo sam rekao... (*ugrize se za jezik*)... Kakve koristi imam JA da krijem jednu babu!

UZMIJA: Otkud ja znam. Nisi me baš ubedio. (*Pametnom*) Ti, da čujem!

PAMETNI: Molim vas, pa meni bi bilo ispod časti da se kompromitujem skrivanjem senilne starice.

UZMIJA: Uf, rasplaka me, Boga ti. (*Snažnom*) Ti, pričaj!

SNAŽNI: Š'a da ti kažem, nije moja baba, ko će da se smara oko tuđe babe.

UZMIJA: Znači – nije ničija baba, je l' tako. Uzmiji se učinilo da je ovde ikad bilo neke babe. Nema babe, ne postoji, puf - baba nestala u vazduh! More, manguparijo, sa'ćete da vidite svog Boga lažljivog! (*Vadi štos ugovora iz tašne.*)

Tu su svi dužnici kojima Uzmija mesečno vadi fleke. Prosveta! Zdravstvo! Smederevska železara! Kragujevački FIAT! Penzije... penzije... penzije... penzije...

Saću sve ovo na kamaru da potpišem i oteram ovu zemlju na doboš ... (*urla*) ... AKO MI MOMENTALNO NE KAŽETE ČIJA JE BABA!!!

VODITELJ *uspe da odveže SAVEST*.

SAVEST *drma EGOISTE*.

BOGAT: Moja! Baba je MOJA!

PAMETNI: Moja je! Pametnija je od svih vas ovde zajedno!

SNAŽNI: Moja je baba! Alal vera, baba, ti si bre baba frajerčina!

EGOISTI *se nadvikuju u dokazivanju čija je baka*.

UZMIJA (*uznemirena*): Dosta! Je l' to bre neka moda? Nema bre više da vidite babu! Je l' jasno! Nema!

Pojavljuje se BAKA.

BAKA (*Uzmiji*): Dobar dan, lepa gospođo.

UZMIJA (*s olakšanjem*): Babaaa! Došla maca na vratanca!

EGOISTI (*skandiraju*): Ba-ba! Ba-ba! Ba-ba! Ba-ba!

BAKA (*rukom utišava Egoiste*): Jeste, jeste. Došla sam da uložim pare u vašu banku.

UZMIJA: Kakve pare, baba, jesi ti normalna?

BAKA: 5 miliona evra. Prodala sam kuću Ministarstvu prosvete, ustvari pola Ministarstvu prosvete, a pola Ministarstvu kulture. Kupili bi oni i pre, nego nisu imali pare. A juče su, kažu, dobili neki kredit, pa su lepo pošteno platili. Pa je Baka donela da uloži u banku, da osnuje fond i školuje siromašnu dečicu. Pa nije li tako, lepa gospođo? Dečica su naša budućnost!

UZMIJA: Ne... ne... nisi ti mogla da prodaš kuću. Papiri su kod mene!

BAKA: To kod vas, to su prepisi, a originali su kod ministarke. Fina gospođa, ima neko mило ptičje ime...

UZMIJA: Slavujka, ubiću teeeeeeee !!!!!!!!!!!!!!!

BAKA: Lepa gospođo, što se vi sekirate? Sve je baka smislila. Vi i ja ćemo da osnujemo političku stranku – Budućnost Srbije. Je l' da je lepo ime? Pomoć deci i roditeljima svih rasa, nacija i veroispovesti koje žive u našoj Srbiji, da ne zastrane i ne postanu sebičnjaci. Da ne izgube poverenje u ljude! Baka ima početni kapital, vi umete da gazdujete, Bog da nas vidi! Evo imamo odmah ministra nauke (*pokaže na Pametnog*), ministra ekonomije (*pokaže na Bogatog*) i ministra odbrane (*pokaže na Snažnog*), a imamo i (*pokaže na Voditelja*) ministra kulture, ljubi ga baka.

BOGAT: Znači, to je tvoja baba?

VODITELJ: Pa... jeste....

SNAŽNI: Pa kako, kad nije imala decu?

VODITELJ: Usvojila je moju mamu, mama je bila siroče...

PAMETNI: Zato ti nemaš isto prezime kao baka...

VODITELJ: Pa da...

BAKA: Već imamo i prvog člana. Onu finu gospođu ministarku izbacili iz njene partije – zamislite molim vas, žena onoliko uspešna a oni je izbacuju, pa šta će takva partija nego da propadne. E, ona se učlanila kod nas.

UZMIJA: Ne... o, ne....

BAKA: Glavu gore, lepa gospođo! Idemo vi i ja kod bake. Prvo ručak, mnogo ste mi smršali, evo jedna bonžitica u međuvremenu, ima da vas poneguje baka, da budete k'o jabuka! (*prisutnima u studiju*)

A vi, deco, smislite neku lepu emisiju za ljude. Neki rialiti šou o ljubavi. 'Ajmo mi, ćerko (*izlazi sa Uzmijom*).

VODITELJ: Dragi gledaoci, iz režije javljaju da su na račun naše televizije stigle brojne uplate za pomoć siromašnoj deci u Srbiji. Izgleda da u našoj zemlji ima i čovekoljubivih ljudi, i to mnogo! Od ovog trenutka raspisujemo konkurs za najčovekoljubivije ljude u Srbiji! Pošaljite nam priče o svojim dobrim delima i postanite finalisti programa ČOVEKOLJUBAC!

Predsednica našeg žirija je – gospođica Savest!

Do naredne emisije, pozdravlja Vas...

SVI (*u glas*): Budućnost Srbije!

THE END